

vatione formæ venerunt, ita in eorundem corruptionibus in eandem redeunt. Terminus à quo generationis est terminus ad quem corruptionis, & terminus à quo corruptionis est terminus ad quem generationis. Nec tamen tunc formæ corrumpuntur, quia sicut generantur, ita etiam corrumpuntur. Esse saltem desinunt, ita ut nec in substantiam, nec in accidens, nec modum resolvantur, sed ad modum substantialem terminentur.

§. 3. Verum ingens postulatum est & grandis principii petitio, Formas incunabula sua debere privationi. Id quod à nobis eque solidè, uti speramus, discussum est suprâ. Pesimè autem omnium, vel ex ipsorum Peripateticorum sententiâ, formas materiales in privationem abire asseritur. Quia enim privatio præter absentiam formæ dicit insimul proximam potentiâ ad eam recipiendam, proxima autem potentia habetur pro actu, formæ cum abeunt, redeunt, & cum esse desinunt, esse incipiunt. Sic cum canis morietur, orietur. Rectissimè *B. Sperlingius in Institut. Phys. q. 4. p. 137.* Si post mortem equi in hanc privationem redit anima equi, ergò eò momento, quo redit hæc privatio, redit etiam illa anima: Ergò equus cum moritur, non moritur, & anima cum esse desinit, esse incipit. Et vanum est, quod objiciunt, ut ex nihilo nihil fit, ita & in nihilum nihil abire. Fieri enim aliquid ex nihilo, suprâ dictum. Et si nihil potest abire in nihilum, radii solares, lumen candelæ extinctæ, species intelligibiles, actiones mentis, pluraq; alia in quid quæso abeunt? Sic non minus falsum est, generationis terminum à quo & corruptionis terminum ad quem esse privationem; futile formas nec in substantiam, nec in accidens, sed ad modum substantialem terminari. Quæ singula vel recitasse, refutasse est.

§. 4. Tandem ut dicamus quod res est, Corporum naturalium quia incorruptibilia alia, alia corruptibilia sunt, illorum formæ manent, quamdiu mundus manet, annihilandæ tamen ad interitum totius universi, cum in nihilum redigentur omnia, quæ venerunt ex nihilo: *Horum* verò quia alie immateriales, alie materiales; *Imateriales* h. e. animæ humanæ superstites manent corporibus sublatis, ac vel suppliciis, vel deliciis fruuntur æternis quod de fide certum est: *Materiales* h. e. animæ brutorum, plantarum, mineralium in interitu corporum intereunt & ipsæ, ita ut in nihilum resolvantur, cū nec in substantiâ, nec in accidens ullum abeant; Intereunt tamen alie aliis citius tardiusvè.

Ovo de pluribus alio loco & tempore.